

2002. évi XLIII. törvény

az egyszerűsített vállalkozói adóról¹

Hatályos: 2018. 12. 21. – 2019. 12. 31.

Az Országgyűlés az egyszerűsített adómegállapítási és beszedési szabályok alkalmazása érdekében azon kisvállalkozások számára, amelyeknél az általános szabályok szerint történő adóztatás tevékenységük jellege miatt nehézségekbe ütközne, valamint az Európai Unióhoz való csatlakozásból eredő szempontok érvényesítése céljából a következő törvényt alkotja:²

I. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA

Az egyszerűsített vállalkozói adó

1. § (1)³ Magyarországon egyes személyek vállalkozási (gazdasági) tevékenységből származó bevételeit az e törvényben meghatározott egyszerűsített vállalkozói adó (a továbbiakban: eva) terheli.

(2) Az evából származó bevétel a központi költségvetést illeti meg.

(3)⁴ Az adózó az evával összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint teljesíti.

(4) Az evával összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adóhatóság hatáskörébe tartozik.

(5)⁵ Az adózó az e törvényben foglalt különös szabályokat figyelembe veszi az általános forgalmi adóval, a személyi jövedelemadóval, a társasági adóval és a szakképzési hozzájárulással összefüggő adókötelezettségei, valamint a számvitelről szóló törvényben meghatározott kötelezettségei teljesítése során.

Az adó alanya

2. § (1)⁶ Adóalany az a személy, amely (aki) megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, valamint

- a) az állami adóhatóságnak bejelenti, hogy az adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti, vagy
- b) az állami adóhatóság e törvény külön rendelkezése alapján az adóévre adóalanyként tartja nyilván.

(2)⁷ Adóalany lehet:

- a) az egyéni vállalkozó;
- b) az egyéni cég;
- c) a közkereseti társaság;
- d) a betéti társaság;
- e) a korlátolt felelősségű társaság;
- f) a szövetkezet és a lakásszövetkezet;
- g) az erdőbirtokossági társulat;
- h) a végrehajtói iroda;
- i) az ügyvédi iroda és a közjegyzői iroda;
- j) a szabadalmi ügyvivői iroda.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha az adóévet megelőző naptári évben és az azt megelőző adóévben

a)⁸ a magánszemély egyéni vállalkozóként tevékenységét folyamatosan végezte, a jogi személy és az egyéni cég nem alakult át (ideértve különösen a kiválást és a beolvadást is), valamint a jogi személyben, egyéni cégben (az öröklést kivéve) új tag nem szerzett (új tagok nem szereztek összesen) 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést;

b)⁹ állami adó- és vámhatóság nem rendelte el véglegesen számla- vagy nyugtaadási kötelezettség ismételt elmulasztása miatt mulasztási bírság kiszabását;

c)¹⁰ az általános forgalmi adóról szóló törvény¹¹ szerint nem volt kötelezett a használt ingóságokra, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó vagy az utazásszervezési szolgáltatásra vonatkozó különös adózási szabályok alkalmazására;

d) nem állt végelszámolás, bíróság által jogerősen elrendelt felszámolás hatálya alatt;

e)¹² a magánszemély az általa végzett termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás alapján vállalkozói bevételt, a jogi személy és az egyéni cég a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően árbevételt (az adóalany annak megfelelő bevételt) számolt el.

(4)¹³ A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha

a)¹⁴ az adóévet megelőző második adóévben (üzleti évben) – ha előtársasági működésének kezdő napja az adóévet megelőző második naptári évben, utolsó napja az adóévet megelőző naptári évben volt, akkor előtársasági működése adóévében – éves szintre átszámított összes bevétele a 30 millió forintot¹⁵ nem haladta meg,

b)¹⁶ az adóévet megelőző adóévben (üzleti évben) ésszerűen várható éves szintre átszámított összes bevétele a 30 millió forintot nem haladja meg

azzal, hogy az a)–b) pont alkalmazásában

c) *bevétel*:

ca) nem adóalany egyéni vállalkozónál a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint meghatározott vállalkozói bevétel, növelve az – ahhoz kapcsolódóan az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelően áthárított – általános forgalmi adóval,

cb)¹⁷ nem adóalany jogi személynél és az egyéni cégnél a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően az eredménykimutatásban kimutatott árbevétel, bevétel, vagy az eredménylevezetésben kimutatott adóköteles bevétel, növelve az – ahhoz kapcsolódóan az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelően áthárított – általános forgalmi adóval,

cc) adóalanynál az e törvény előírásainak megfelelően meghatározott, a 6. § (1) bekezdése és 20. § (1) bekezdése szerinti bevétel.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha

a)¹⁸ az adóévre ésszerűen várható, e törvény előírásainak megfelelően meghatározott, a 6. § (1) bekezdése és 20. § (1) bekezdése szerinti bevétele a 30 millió forintot¹⁹ nem haladja meg;

b)²⁰ az adóévben nem folytat a jövedéki adóról szóló törvény hatálya alá tartozó tevékenységet;

c)²¹ az adóévben nem folytat a vámjogszabályokban meghatározott közvetett képviselői tevékenységet;

d)²²

e)²³ belföldi pénzforgalmi számlával rendelkezik.

(6)²⁴

(7)²⁵ A (2) bekezdésben meghatározott jogi személy és az egyéni cég az adóévben – a (3)–(5) bekezdésekben foglaltakon túl – akkor lehet adóalany, ha az adóévben

a) valamennyi tagja magánszemély (ideértve a Munkavállalói Résztulajdonosi Program szervezetét is),

b)²⁶ más jogi személyben nem rendelkezik részesedéssel (kivéve, ha az szövetkezeti hitelintézet által kibocsátott szövetkezeti részesedés vagy nyilvánosan működő részvénytársaság nyilvánosan forgalomba hozott részvénye),
azzal, hogy az a) pontban meghatározott feltétel teljesülését nem érinti az adózó tulajdonában lévő saját üzletrész.

(8)²⁷ A (3) bekezdés a) pontja szerinti folyamatos tevékenység végzésére, az e) pontban meghatározott bevétel elérésére, valamint – feltéve, hogy más e törvény szerinti adóalanyiságot eredményező tevékenységet nem folytat – az (5) bekezdés e) pontjában meghatározott kötelezettség teljesítésére irányuló feltétel nem vonatkozik arra az egyéni vállalkozóra, aki tevékenységét szünetelteti, továbbá arra, aki a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben vagy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási díjban részesül.

(9)²⁸ Az adózó a szünetelést – a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg – az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal, hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.

Az adóalanyiság megszűnése

3. § (1)²⁹ Az adózó adóalanyisága megszűnik:

a)³⁰ a naptári év utolsó napjával, ha a naptári évet követő adóévre bejelentette, hogy adókötelezettségeit nem e törvény rendelkezései szerint teljesíti, vagy e bejelentését jogszerűtlenül nem tette meg;

b) a változás bekövetkezésének napját megelőző nappal, ha a változás révén már nem felel meg az adóalanyiságra előírt bármely feltételnek;

c)³¹ az adóalanyiság választására jogosító értékhatár meghaladásának napját követő nappal;

d)³² a kapott előlegről kibocsátott utolsó bizonylat kibocsátásának napját megelőző nappal, ha a naptári évben összesen 30 millió forintot meghaladó előlegről bocsátott ki bizonylatot;

e)³³ az állami adó- és vámhatóság határozata véglegessé válásának napjával, ha terhére az adóhatóság számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztása, vagy az ellenőrzés akadályozása miatt mulasztási bírságot állapított meg;

f) a magánszemély adóalany egyéni vállalkozói jogállása megszűnésének napjával;

g)³⁴ a végelszámolás, a felszámolás, a kényszertörlési eljárás kezdő időpontját megelőző nappal, egyébként a megszűnés napjával;

h)³⁵ a részesedés megszerzésének napját megelőző nappal, ha a jogi személyben egyéni cégben 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést szerez olyan magánszemély (összesen 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést szereznek olyan magánszemélyek), akivel (akikkel) a naptári évben korábban nem állt tagi jogviszonyban; az öröklés esetére e rendelkezést nem kell alkalmazni;

i)³⁶

j)³⁷ a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság létrejötté napját megelőző nappal;

k)³⁸ a kisvállalati adó szerinti adóalanyiság létrejötté napját megelőző nappal.

(2)³⁹ Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély adóalany tevékenységét cselekvőképességének korlátozását vagy elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély adóalany tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytathatja, feltéve, hogy az özvegy vagy az örökös e szándékát az adóalany halála napját követő 90 napon belül bejelenti az adóhatóságnak. Az özvegy vagy

az örökös e bejelentéssel egyidejűleg választhatja az e törvény szerinti adóalanyiságot vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvényben az egyéni vállalkozóra előírt adózási módot. Az adóalanyiság bejelentése jogszerűségének nem feltétele a 2. § (3) bekezdésének a) és e) pontjában, valamint a 2. § (4) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak való megfelelés, de a bejelentésre egyebekben az e törvény szerinti bejelentésre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ha a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó özvegy vagy örökös nem az e törvény szerinti adóalanyiságot választja, akkor

a) értelemszerűen alkalmazza az egyéni vállalkozónak minősülő elhunyt magánszemély adóalanyiságának (tevékenység megszüntetése nélküli) megszűnésére e törvényben előírt rendelkezéseket,

b) az elhunyt adóalany adókötelezettségét az adóhatóság a tevékenység megszüntetésére irányadó rendelkezések figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.

(3)⁴⁰ Az adóalanyiság megszűnésének adóévét követő négy adóévre az adóalanyiság ismételt nem választható, kivéve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg.

(4)⁴¹ Ha az egyéni vállalkozó adóalanyisága egyéni cég alapítása, vagy vagyoni betétjének átruházással történő megszerzése miatt szűnik meg, az immateriális javaknak és tárgyi eszközöknek az egyéni cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként történő szolgáltatása esetén a magánszemélynek a személyi jövedelemadóról szóló törvény ingó vagyontárgy, vagy ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó szabályai szerint keletkezik adókötelezettsége, azzal, hogy a bevételből nem vonható le az az összeg, amelyet az egyéni vállalkozó valamely tevékenysége bevételével szemben költségként már elszámolt, vagy amelyet e törvény rendelkezései alapján költségként elszámoltnak kell tekinteni.

(5)⁴² Nem szűnik meg az egyéni cég adóalanyisága, ha a tag halála esetén özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse (örökösei), illetve a tag cselekvőképtelenségét vagy cselekvőképességének korlátozását kimondó bírósági határozat esetén a tag nevében és javára eljárva törvényes képviselője az egyéni cég tagjává válik, és az e törvény szerinti adóalanyiságot választja, feltéve, hogy e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek megfelel. Választását az ok bekövetkeztétől számított harminc napon belül jelenti be a cégbíróságnak. Az adóalanyiság bejelentése jogszerűségének nem feltétele a 2. § (3) bekezdésének a) és e) pontjában, valamint a 2. § (4) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak való megfelelés, de a bejelentésre egyebekben az e törvény szerinti bejelentésre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ha az új tag nem az e törvény szerinti adóalanyiságot választja, akkor az e törvényben előírt, az egyéni cég adóalanyiságának megszűnésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

Nyilvántartási kötelezettség

4. §⁴³ (1) Az egyéni vállalkozó az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a (4)–(6) bekezdésben foglaltak szerint teljesíti.

(2)⁴⁴ A korlátolt felelősségű társaság, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az erdőbirtokossági társulat, a végrehajtói iroda, az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, és a közjegyzői iroda az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a számvitelről szóló törvény előírásai szerinti kettős könyvvitel rendszerében teljesíti.

(3)⁴⁵ A közkereseti társaság, a betéti társaság, valamint az egyéni cég az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit – választásának megfelelően – vagy a (4)–(6) bekezdésben foglaltak vagy a számvitelről szóló törvény előírásai szerint, a kettős könyvvitel rendszerében teljesíti. Az adózó e választásáról az e törvény előírásai szerint tett első bejelentésével egyidejűleg, az adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik; a nyilatkozatot az adózó később nem változtathatja meg és nem vonhatja vissza.

(4) Az adóalany időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon, a *melléklet* előírásainak megfelelően nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges.

(5) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(6)⁴⁶ A bizonylatot (ide értve a beszerzésekről kapott bizonylatot is), a nyilvántartást az adó megállapításához való jog elévüléséig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

(7) Az e törvény szerinti nyilvántartások vezetése az adóalanyt nem mentesíti a más jogszabályban meghatározott kötelezettség teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges nyilvántartás vezetése alól.

II. Fejezet

AZ EVA ALAPJA ÉS MÉRTÉKE

Az eva alapja

5. § (1)⁴⁷ Az eva alapja az adóalany által az adóévben megszerzett összes bevétel, módosítva az e törvényben meghatározott jogcímek szerint.

(2) Az eva alapjának megállapításakor az adóévben megszerzett összes bevételt növeli:

a) az adóévben megszerzett bevétel, ha annak fizetésére (teljesítésére) olyan személy köteles, amellyel az adóalany a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben meghatározott kapcsolt vállalkozási viszonyban áll;

b)⁴⁸

(3)⁴⁹

(4) A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében az eva alapjának megállapításakor az adóévben megszerzett összes bevételt

- a) növeli az adóévben (üzleti évben) megszerzett összes kapott előleg;
- b) csökkenti az eva alapjának megállapításakor az a) pont alapján a megszerzett összes bevétel növeléseként elszámolt kapott előlegből az adóévben a teljesítésre tekintettel elszámolt vagy visszafizetett összeg.

(5)⁵⁰ Az eva alapját csökkenti jogszabály vagy jogerős bírósági, illetve hatósági határozat alapján kapott kártérítés, kártalanítás, sérelemdíj, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott bevétel, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott bevételként elszámolt kártérítés, továbbá a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás összege.

(6)–(9)⁵¹

A bevétel

6. § (1)⁵² Bevétel a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany esetében a (2)–(9) bekezdés szerint meghatározott összeg, más adóalany esetében a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint elszámolt (a beszámoló eredménykimutatásában kimutatandó) árbevétel, bevétel.

(2)⁵³ Bevétel a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany által vállalkozási (gazdasági) tevékenységével összefüggésben, vagy arra tekintettel bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, beleértve az áthárított általános forgalmi adót is. Vagyoni érték különösen a pénz, az utalvány (ideértve különösen a kereskedelmi utalványt és minden más hasonló jegyet, bont, kupont, valamint egyéb tanúsítványt, amely egy vagy több személy árujára vagy szolgáltatására cserélhető, illetőleg egy vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére), a dolog, az értékpapír, az igénybe vett szolgáltatás és a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog, valamint az adóalany javára elengedett kötelezettség vagy átvállalt tartozás.

(3)⁵⁴ A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősül bevételnek:

a) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsön, hitel, a tag vagyoni hozzájárulása);

b) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany (ideértve a tevékenységét folytató özvegyet, örököst is) részére nem ellenértékként (ellenszolgáltatásként) történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét és a visszatérített adót, valamint az adóalanyiság időszaka előtt megszerzett értékpapír átruházása révén megszerzett ellenértékből azt a részt, amely nem haladja meg az értékpapírnak az adóalanyiság első adóévével megelőző üzleti év utolsó napjára vonatkozóan a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint megállapított könyv szerinti értékét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot);

c) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni; ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül;

d)⁵⁵ az egyéni vállalkozó adóalany esetében magánszemélyként, nem a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben kapott vagyoni érték (így különösen az ápolási díj, a biztosító szolgáltatása);

(4) A bevételt forintban kell meghatározni.

(5)⁵⁶ Utalvány esetében bevétel az az összeg, amely értékben az utalvány termékre, szolgáltatásra cserélhető, illetőleg kötelezettség csökkentésére felhasználható.

(6)⁵⁷ Nem pénzben megszerzett vagyoni érték esetében a bevétel a vagyoni értéknek a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci ára. Szokásos piaci ár az az ellenérték, amelyet független felek összehasonlítható körülmények között egymás között érvényesítenek vagy érvényesítenének.

(7)⁵⁸ Elengedett, elévült kötelezettség és más által átvállalt tartozás esetében a bevétel az adóalany megszűnt kötelezettségének, illetve megszűnt tartozásának összege.

(8)⁵⁹ Ha a bevételt külföldi fizetőeszközben fejezték ki, akkor az átszámításhoz azt az utolsó, a bizonylat kibocsátásának napján – más esetben a bevétel megszerzésének a napján – érvényes, az adott külföldi pénznem valamely egységének forintban kifejezett eladási árát kell alkalmazni, amelyet belföldön pénzváltási engedéllyel rendelkező hitelintézet devizában jegyez. Abban az esetben, ha az adott külföldi pénznemnek ilyen jegyzése nincs, a forintba történő átszámításhoz azt az adott külföldi pénznem valamely egységének euróban kifejezett értékét kell alapul venni, amelyet a Magyar Nemzeti Bank a bizonylat kibocsátásának napját – más esetben a bevétel megszerzésének a napját – megelőző naptári negyedévre vonatkozóan tesz közzé.

(9)⁶⁰

A bevétel megszerzésének időpontja

7. § (1) A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany a bevétel megszerzésének időpontját a (2)–(7) bekezdésben foglaltaknak megfelelően, más adóalany a számvitelről szóló törvény szerint meghatározott időponttal állapítja meg.

(2) Pénz esetében a bevétel megszerzésének időpontja az átvétel, a jóváírás napja. Dolog, értékpapír, váltó, csekk és más hasonló okirat esetében a bevétel megszerzésének időpontja az átvétel, dematerializált értékpapír esetében az értékpapírszámlán való jóváírás napja.

(3)⁶¹ Igénybe vett szolgáltatás esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerinti teljesítési időponttal adófizetési kötelezettsége keletkezik, vagy keletkezne (függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, vagy sem).

(4) Forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelytől kezdődően az adóalany a jog gyakorlására, átengedésére vagy megszüntetésére jogosult.

(5) Elengedett, elévült kötelezettség és átvállalt tartozás esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnik.

(6) A (2)–(5) bekezdésben nem említett esetben a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelytől kezdődően az adóalany a bevétel tárgyát képező vagyoni értékkel rendelkezni jogosult.

(7)⁶² A bevétel megszerzésének időpontja – a (2)–(6) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a bizonylat kibocsátásának napját követő 30. nap, ha az adóalany a bevételt a (2)–(6) bekezdés szerint eddig az időpontig még nem szerezte meg. Bizonylat módosítása esetén, az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a számlázásra vonatkozó X. fejezetében előírtaknak megfelelően kibocsátott bizonylat kibocsátásának napján kell a bevételi nyilvántartást a módosítás összegével értelemszerűen módosítani.

Az eva alapja megállapításának különös szabályai

8. § (1)⁶³ A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó betéti társaság, közkereseti társaság és egyéni cég adóalany esetében az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt csökkenti az adóévben megszerzett olyan bevétel, amelyet

a) az adóévet megelőző bármely üzleti évre vonatkozóan a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint a mérlegben az aktív időbeli elhatárolások között mutatott ki;

b) a bejelentés üzleti évére (adóévére) vonatkozóan a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint az egyszerűsített mérlegben kimutatott vevőkkel szembeni követelés alapján számolt el.

(2)⁶⁴ A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó betéti társaság, közkereseti társaság és egyéni cég adóalany esetében a bejelentés adóévet követő első adóévben az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt növeli az a bevétel, amelyet az adóévet megelőző üzleti évre vonatkozóan a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint készített beszámoló

a) mérlegben a passzív időbeli elhatárolások között,

b) egyszerűsített mérlegben a tevékenységhez jogszabály vagy államközi megállapodás alapján kapott vissza nem térítendő támogatás alapján a kötelezettségek között mutatott ki.

(3) Az egyéni vállalkozó adóalany esetében az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt csökkenti az adóévben megszerzett olyan bevétel, amelyet a vállalkozói személyi jövedelemadó vagy az átalányadó alapjának meghatározásakor már megszerzett bevételnek kellett tekinteni.

(4) Az egyéni vállalkozó adóalany esetében az adóalanyiség megszűnésének adóévében az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt növeli az az összeg, amelyet az e törvény vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint – az e törvény szerinti adóalanyiség, illetve az átalányadózás választása miatt – az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásoknak megfelelően a meglévő készletekkel kapcsolatban megállapított. E rendelkezést az egyéni vállalkozó nem veszi figyelembe, ha az adóévben e törvény előírásainak megfelelően bejelentette, hogy a következő adóévre az egyéni vállalkozó átalányadózására vonatkozó rendelkezéseket alkalmazza; ilyenkor a meglévő készletekkel kapcsolatban megállapított bevétel a vállalkozó jövedelem szerinti adózásra való áttérés adóévében (de legkésőbb a tevékenység megszüntetésének adóévében) a vállalkozói bevétel részét képezi.

(5)⁶⁵ A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt csökkenti az az adóévi bevétel, amelyet a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint az egyszeres könyvvitelről a kettős könyvvitelre való áttérés miatt nyitást követő korrekciós tételként számolt el.

(6)⁶⁶ Ha az adóalany – az (1)–(5) bekezdésben foglaltakon túlmenően – az adóévben olyan bevételt szerzett (mutatott ki), amelynek alapján személyi jövedelemadó, társasági adó, kisadózó vállalkozások tételes adója vagy általános forgalmi adó megállapítására (volt) kötelezett, az eva alapját csökkentheti a bevétel azon részével, amelyre az említett adót megállapította.

(7)⁶⁷ A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany esetében az eva alapjának megállapításakor az összes bevételt növeli az az összeg, amelyet az adóalany az általa kibocsátott bizonylat alapján az adóalanyiséga megszűnése napjáig még nem szerzett meg, illetve az a 7. § (7) bekezdése alapján sem minősült eddig bevételnek.

Az eva mértéke

9. § (1)⁶⁸ Az eva a pozitív adóalap 37 százaléka.

(2)⁷⁰ Ha az adóalany bevétele és a 8. § (7) bekezdés alapján az összes bevételt növelő összeg együttesen meghaladja az adóalanyiség választására jogosító értékhatárt, az adóalanyiség választására jogosító értékhatárt meghaladó rész után az eva mértéke 50 százalék.

III. Fejezet

ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

Bejelentés

10. § (1)⁷¹ (1)⁷²

(2)⁷³